

DE GYNAECOLOGIE EN DE MODERNE VROUW.

Naar aanleiding van de Clinische les van prof. DE SNOO in dit *Tijdschrift* (12 October 1940) vraag ik mij af, of diens conclusie, wat betreft het eerste geval: namelijk rechtstreekschen samenhang tusschen niet normaal sexueel leven en de gevonden veranderingen in het ovarium, wel geheel gewettigd is. Ik herinner mij tenminste uit mijn practijk een katholiek echtpaar, waar binnen het eerste jaar van het huwelijk een kind werd geboren. Bevalling en kraambed verliepen zonder eenige stoornis. Daarna kreeg de vrouw buikklasten, werd niet meer zwanger en na eenige jaren moest door laparotomie de geheel cysteus gedegeneerde linker eierstok worden weggenomen en de helft van het rechter ovarium. Was dit nu het gevolg van een normaal sexueel leven?

Voorts zou ik willen wijzen op den totalen omkeer inzake het vraagstuk der facultatieve steriliteit door prof. VAN DER HOEVEN, getuige diens uiteenzettingen in den eersten druk van het *Leerboek der gynaecologie* van prof. TREUB en in de latere drukken. Er blijkt mijns inziens ten volle uit, dat men zeker niet alleen met gynaecologische argumenten hierin zijn standpunt kan bepalen, maar dat artsen nog andere overwegingen moeten laten gelden, als ons in een bepaald geval om raad wordt gevraagd.

's-Gravenhage, 20 October 1940.

M. A. ITTMANN.

MILTEXTRACT BIJ HOOIKOORTS.

Eén zwaluw maakt nog geen zomer en één ervaring is nog geen beproefde geneeswijze. Daarbij is een dagelijksche injectie van een orgaanpraeparaat duur. Met ephetoninetabletten of kalkinspuiting is ook een zeer goed resultaat te verkrijgen. De beproefde therapie is echter specifieke desensibilisatie, vóór het seizoen gevolgd door één maandelijksche injectie gedurende de volgende jaren.

Verwerpelijk en zeker niet door den schrijver bedoeld, is het overnemen van deze casuïstische mededeeling in de dagbladen. Over geneeswijzen publiceere men hierom alleen ruime en critisch bewerkte ervaring. Gaarne zal ik evenwel, evenals aan rhinostop, torantil, colivaccin, en zuurtherapie, ook aan het milt-extract te zijner tijd een redelijke kans geven.

Amsterdam, 27 October 1940.

H. A. E. VAN DISHOECK.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

DUITSCHLAND. — **De herdenking van Paracelsus.** Den 24en September 1941 zal het vierhonderd jaren geleden zijn, dat PARACELTUS is gestorven te Salzburg. Hier zal dan een grootsche herdenking plaats vinden. In de aula der oude universiteit wordt een tentoonstelling gehouden, en den 21en September wordt de eerste steen gelegd voor een nieuw gedeelte van het landsziekenhuis, dat den naam van PARACELTUS-ziekenhuis zal dragen. Ook zullen verschillende voordrachten over PARACELTUS worden gehouden. De 24e is bestemd voor een plechtige herdenking bij zijn graf, en des avonds wordt een tooneelstuk opgevoerd, aan hem gewijd, en wordt ook muziek ten gehore gebracht. Verscheiden wetenschappelijke bijeenkomsten zullen in die dagen plaats vinden.

— **Het recht op behandeling van een aangeboren gebrek.** Wie reeds aan een ziekte lijdt, als hij tot een ziekenfonds toetreedt, heeft in Duitschland geen recht op behandeling van wege het ziekenfonds. Hoe nu, als men, als kind van een verzekerde geboren, aan een aangeboren gebrek lijdt, en zoo, als het ware, een verzekering sluit op een reeds brandend huis? Hieromtrent heeft het Reichsversicherungsamt beslist, dat het gebrek voor behandeling vanwege